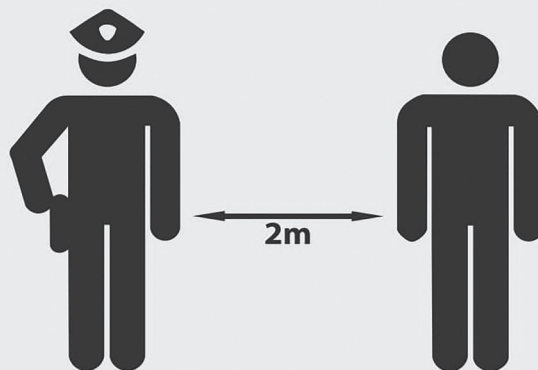

ANTIFA BEAT

μα antifa έκδοση δρόμου με βαρύ ιικό φορτίο / τεύχος 14 / Άνοιξη 2021

**We keep distance only from
the police and the Greek racists!**

this is not a hashtag

ΑΦΗΣΤΕ ΧΙΛΙΑ ΧΑΣΤΑΓΚ ΝΑ ΑΝΘΙΣΟΥΝ!

(προσέχτε μόνο μη θίξετε την απαγόρευση κυκλοφορίας μετά μάσκας!)

Και ενώ οι καιροί σκοτεινιάζουν όσο ποτέ, η ελεύθερη κυκλοφορία στους δρόμους και η πληρωμή με μισθό αντί επιδόματος (για όποιους δηλαδή πληρώνονται) καταλήγουν μακρινή ανάμνηση, η ντόπια αριστερά γεννάει «κινήματα» κάθε εβδομάδα! Κινήματα δηλαδή χωρίς συζητήσεις πρόσωπο με πρόσωπο, σχέσεις και εμπιστοσύνη, χωρίς διαδικασία αποφάσεων και χωρίς κανείς να δίνει αναφορά σε κανέναν – αλλά με απλή πατροπαράδοτη κομματική γραμμούλα από το facebook. Κινήματα χωρίς κόπο – αλλά με απλή κορδελίτσα στο προφίλ. Κινήματα μεγάλου βάθους, τύπου «μητσοτάκη-κάθαρμα» και όλα-θα-ταν-καλύτερα-με-το-ΠΑΣΟΚ... εε σόρι τον ΣΥΡΙΖΑ. Και δώστου #ΝΔπαιδραστάς και δώστου #endpolicebrutality.

Γιατί ανθισαν χίλια χασταγκ ρε παιδιά; Για να ανακαλύψουμε ότι οι μπάτσοι θέλουν να μας σκοτώσουν; Αστοδιάολο! Γιατί εμείς νομίζαμε ότι θέλουνε αγκαλίτσες! Τότε; Ε τότε, η καλή μας η ελληνική αριστερά θέλει να φανεί για άλλη μια φορά -εδώ και σαράντα χρόνια- χρήσιμη στη διαμεσολάβηση και στην εκτόνωση των κοινωνικών εντάσεων. Να φανεί υπεύθυνη ότι μπορεί να μας φορέσει μάσκα και να μας κλειδώσει μέσα όλους, αλλά και «απειλητική», ότι προς στιγμήν δηλαδή μπορεί και να μας βγάλει βόλτα στη Νέα Σμύρνη (πάντα με μάσκα!). Έτσι, λοιπόν, η τρομερή διαμάχη μεταξύ δεξιών εφημερίδων και αριστερών social media δεν είναι παρά καυγάς για τον τρόπο με τον οποίο το κράτος θα μας κάνει το μυαλό πουρέ. Θα γίνει άραγε αυτό με ένα σκρολ και πέντε κλικ ή με απλό χάζεμα του κουτιού στο σαλόνι;

Γιατί όπως και να 'χει, αδέρφια, το δικό μας μυαλό θέλουν για πουρέ! Να πιστεύουμε πως ό,τι δεν είναι βίντεο, δεν υπάρχει στα αλήθεια (έστω κι αν τα ζόρια με τα οποία περνάμε τον μήνα κανένα χασταγκ δεν θα τα κάνει πολιτική). Να μην καταλάβουμε το αυτονόητο, ότι δηλαδή τα σόσιαλ μίντια είναι το καλύτερο ρουφιανιλίκι (έστω κι αν κάνει μπαμ ότι απλώς πολλαπλασιάζουν την κομματική γραμμή, με βάση το αγελαίο και δήθεν αυθόρμητο συναίσθημα). Να πιστεύουμε ότι έξω βρέχει κρούσματα και μεγαλειώδη κινήματα ενώ στην ουσία απαγορεύεται να μιλήσουμε για την απαγόρευση κυκλοφορίας, την επίθεση στους μετανάστες και την εργατική τάξη, τον милитарισμό και τον κρατικά χορηγούμενο ρατσισμό κι εθνικισμό.

Εμείς πάλι που λέτε είμαστε antifa. Δεν κινούμαστε με κλικ, κοιτάμε να πιάσουμε χώρο στην πόλη, να συμμετέχουμε στη μάχη για τον δημόσιο χώρο στην πόλη, αυτό δηλαδή που πραγματικά γυρεύει η αστυνομία και το κράτος, να επικρατήσει στις γειτονιές μας. Εμείς βρισκόμαστε και συζητάμε, βάζουμε λεφτά από την τσέπη μας και βγάζουμε αυτά που βλέπετε εδώ, ενώ έχουμε βαθιά χεσμένα κόμματα, ΜΜΕ και ΜΚΟ. Εμάς θα μας βρείτε στις γειτονιές σας. Κι αν δεν κάτσει...

μπορείτε να μας στείλετε
για αυτοκόλλητα και έντυπα
στο antifa_ngt@yahoo.com

και τσεκάρετε και από δω
<https://antifa-ngt.espivblogs.net/>

Ζητήστε μας το 2ο τεύχος του antifa negative "Greek History X: ο ρατσισμός, οι εμπειρίες, η 2η γενιά μεταναστών κι η συκοφάντησή της".

οθόνες και ειδικό
μάσκες και χακί

ΑΥΤΗ Η ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ!

Στο διάολο οι οθόνες τους
κι ο πατριωτισμός,
αυτόνομη οργάνωση και αντιφασισμός.

Μην κάθεσαι να σκρολάρεις
μέχρι να πεθάνεις,
«άσκοπες μετακινήσεις»
λένε οι ρουφιάνοι.

1312

> 13033

μάσκες δεν φοράμε, σπίτι δεν γυρνάμε!

antifa_ngt@yahoo.com

Μάσκες, καραντίνες
και θερμομετρήσεις,
σε λίγο θα σου πούνε
να πας να πολεμήσεις.

antifa_ngt@yahoo.com

I GANT REEAX IN GEFEEGE

υπερλαϊσμός, ετεροσεξισμός 200 χρόνια ρατσισμός, πατριαρχία, αντισημιτι
αξική εκμετάλλευση, ιμπεριαλισμός, ετεροσεξισμός 200 χρόνια ρασι
πατριαρχία, αντισημιτισμός, ταξική εκμετάλλευση, ιμπεριαλισμός, ετεροσεξι
200 χρόνια ρατσισμός, πατριαρχία, αντισημιτισμός, ταξική εκμετάλλε
υπερλαϊσμός, ετεροσεξισμός 200 χρόνια ρατσισμός, πατριαρχία, αντισημι
αξική εκμετάλλευση, ιμπεριαλισμός, ετεροσεξισμός 200 χρόνια ρασι
πατριαρχία, αντισημιτισμός, ταξική εκμετάλλευση, ιμπεριαλισμός, ετεροσεξι
200 χρόνια ρατσισμός, πατριαρχία, αντισημιτισμός, ταξική εκμετάλλε
υπερλαϊσμός, ετεροσεξισμός 200 χρόνια ρατσισμός, πατριαρχία, αντισημι
αξική εκμετάλλευση, ιμπεριαλισμός, ετεροσεξισμός 200 χρόνια ρασι
πατριαρχία, αντισημιτισμός, ταξική εκμετάλλευση, ιμπεριαλισμός, ετεροσεξι
200 χρόνια ρατσισμός, πατριαρχία, αντισημιτισμός, ταξική εκμετάλλε

Αισίως κλείσαμε έναν χρόνο κλεισμένες στα σπίτια μας! Δηλαδή έναν χρόνο με περισσότερη οικογένεια και λιγότερο «έξω». Για εμάς τις γυναίκες αυτό σημαίνει διπλό πακέτο! Γιατί από πριν την καραντίνα εμείς είμαστε αυτές που πρέπει να έχουμε την ευθύνη από τη μία για το καλό όνομα της οικογένειας (να προσέχουμε τι φοράμε, με ποιους αράζουμε, μέχρι τι ώρα βγαίνουμε κτλ), από την άλλη για την υλική και συναισθηματική φροντίδα των μελών της (από τις δουλειές του σπιτιού μέχρι την περιποίηση όποιου αρρωστήσει).

Το να βγούμε έξω λοιπόν ήταν από πριν πιο δύσκολο, αλλά και απαραίτητο για εμάς. Η διέξοδος δηλαδή να βρεθούμε με τις φίλες μας και να βρούμε τους δικούς μας κώδικες να την παλεύουμε, μακριά από το άγρυπνο ηθικό βλέμμα της οικογένειας. Αυτή η διέξοδος τον τελευταίο ένα χρόνο γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Στα μέσα πειθάρχησής μας έχει προστεθεί και το να μην «κολλήσει γρίπη» κάποιος συγγενής

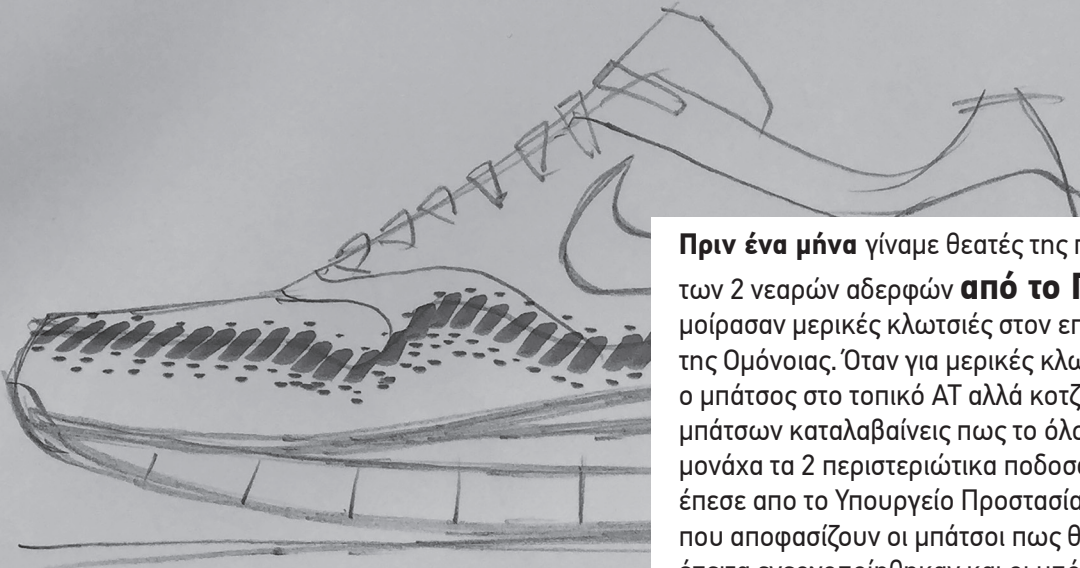
από εμάς, αλλά και να δείχνουμε κατανόηση και συμπόνια, ως γυναίκες, στα άγχη της οικογένειας και να μην δημιουργούμε επιπλέον προβλήματα μη προσαρμοζόμενες στα «πρέπει» της...

Αυτή η διέξοδος ήταν πάντα ένα πεδίο διεκδίκησης για εμάς. Να μπορούμε δηλαδή να κυκλοφορούμε όπως γουστάρουμε, χωρίς να πρέπει να ερχόμαστε αντιμέτωπες με τον κάθε μαλάκα που θα μας κάνει ψιτ ή θα προσπαθήσει να μας πιάσει τον κώλο. Τώρα τα βράδια μας δυσκολεύουν όλο και περισσότερο, με το θέαμα των άδειων δρόμων, όπου κυκλοφορούν κυρίως μπάτσοι.

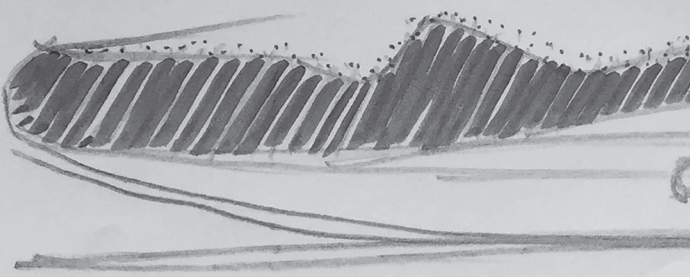
Όσο μεγαλύτερο όμως το πακέτο, τόσο μεγαλύτερο και το μίσος μας για όσα μάς συμβαίνουν. Τώρα που μας θέλουν κλεισμένες σπίτι, προσεκτικές και ηθικές, το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε για να την παλεύουμε είναι να συνεχίσουμε να βρισκόμαστε με τις δικές μας, να συζητάμε και να κρατάμε ζωντανές τις δικές μας κοινότητες απέναντι στον βούρκο της καθημερινότητας.

**ΟΙ ΦΙΛΕΣ ΜΟΥ Β6 ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΟΤΑ
(ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΑΛΛΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΜΕ ΤΗ ΛΕΥΚΗ ΤΗ ΡΟΜΠΑ)**

Πριν ένα μήνα γίναμε θεατές της πανελλήνιας διαπόμπευσης των 2 νεαρών αδερφών **από το Περιστερί** επειδή μοίρασαν μερικές κλωτσιές στον επίδοξο τραμπούκο σταθμάρχη της Ομόνοιας. Όταν για μερικές κλωτσιές βέβαια δεν ασχολείται ο μπάτσος στο τοπικό ΑΤ αλλά κοτζάμ υπουργός αρχηγός των μπάτσων καταλαβαίνεις πως το όλο ζήτημα τελικά δεν αφορά μονάχα τα 2 περιστεριώτικα ποδοσφαιρικά ταλέντα. Η γραμμή έπεσε από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, εκεί δηλαδή που αποφασίζουν οι μπάτσοι πως θα μας ελέγχουν καλύτερα, έπειτα ενεργοποιήθηκαν και οι υπόλοιπες πλευρές του κράτους.

Τα αδέρφια παρουσιάστηκαν ως ανήλικοι εγκληματίες με μαύρα μπουφάν και ως «αρνητές της μάσκας» από το Περιστερί, ενώ ο τραμπούκος σταθμάρχης ως φιλήσυχος εργαζόμενος που κάνει απλώς τη δουλειά του. Με αυτό τον τρόπο οι ρουφιάνοι του κράτους φρόντισαν να στοχοποιηθεί ένα ευρύτερο κομμάτι αυτής της κοινωνίας που αρνείται να πειθαρχήσει στα υγειονομικά μέτρα, είναι νεαρής ηλικίας και προέρχεται από τις εργατικές γειτονιές. Το κομμάτι της νεολαίας δηλαδή που έχει όλους τους λόγους του κόσμου να είναι τσαντισμένο, γιατί ζει ένα παρόν με χούντα «λόγω ιού» και βλέπει ένα μέλλον πιο δυσοίωνο από ποτέ με σκατά δουλειές, τίγκα μπάτσους και ένα κάρο προσταγές. Αυτή η απειθαρχία από ένστικτο είναι το αντικείμενο ενασχόλησης της δημόσιας τάξης των μπάτσων και των ρουφιάνων. Γι' αυτό και η φάση με τα αδέρφια πήρε τη γνωστή τροπή του «να χτυπάνε 2 για να τρομάξουμε δεκάδες χιλιάδες».

Όταν όμως οι φασιστορουφιάνοι δεν έχουν μπάτσους παρέα τα υγειονομικά μέτρα γράφονται στα πάγια *airmax* και ενίοτε μοιράζουν και καμιά κλωτσιά.

Η υγεία και η πρόοδος ενός άρρωστου κόσμου

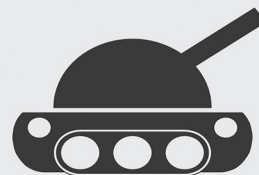
Ποιος ορίζει το τι σημαίνει «υγεία» και «ασθένεια», «πανδημία», «επιδημία»; Η δύναμη των λέξεων δεν είναι καθόλου αμελητέα. Ένα προφανές παράδειγμα είναι η αλλαγή των ονομάτων των μεταναστών. Όταν το αφεντικό αλλάζει τον Γιόνι σε «Γιάννη» δεν είναι θέμα ευκολίας στην προφορά, είναι θέμα επίδειξης εξουσίας της πλειοψηφίας απέναντι σε αυτούς που θεωρεί «ξένους», είναι πειθάρχηση του εργάτη απ' το αφεντικό. Βέβαια δεν ήταν πάντα έτσι τα πράγματα, ούτε με τα ονόματα ούτε με τους καλοκάγαθους γιατρούς και το κράτος. Υπήρξαν εποχές όπως το 1894-1895 στο Μιλγουόκι των ΗΠΑ που τρεις χιλιάδες μετανάστριες στήνανε καρτέρι με ρόπαλα όλη μέρα μπας και σκάσει το ασθενοφόρο να τους πάρει τον άρρωστο παππού και τη γιαγιά απ' το σπίτι. Τότε, το να στείλεις τη γιαγιά να πεθάνει μόνη της στο νοσοκομείο ήταν ασυγχώρητο και δεν σήμαινε «νοιάξιμο», ενώ οι γιατροί δεν φάνταζαν καθόλου φιλικό γιατί σκάγανε πάντα παρέα με μπάτσους... ναι, κάτσε και σήμερα με μπάτσους σκάνε όμως! Ναι! Το νόημα των λέξεων όμως έχει πια αλλάξει.

Άλλο ένα “μέτρο” για να μας δείξει ότι ο ιός είναι τρομερός. Δηλαδή όχι “ένα μέτρο”, αλλά ένα σόου. Μετά πρέπει να σκεφτούμε για ποιον δίνεται το σόου και με τι σκοπό. Μα για να χεστούμε πάνω μας! Να δικαιολογήσουμε στους εαυτούς μας ότι για αυτό παίρνουμε επιδόματα αντί μισθού, ότι για αυτό δεν κυκλοφορούμε ελεύθερα.

Τώρα η φάση έχει γίνει τόσο τρομακτική που η δημοκρατία μπορεί να αποφασίσει σε μια στιγμή να μην έχεις βασικές μέχρι πρότινος ελευθερίες, ας πούμε την ελάχιστη, να αράξεις στο παγκάκι της γειτονιάς σου! Η φάση είναι τόσο δυστοπική που ο φόβος πειθαρχεί τόσο ώστε οι μάσκες να φαίνονται νορμάλ. Παράλληλα είναι τόσο συμπυκνωμένη με ακατανόητα μέτρα και ειδήσεις και ταυτόχρονα τόσο διαστρεβλωμένη που οι μπάτσοι εκπροσωπούν την... υγεία. Και η «υγεία» τους βέβαια τόσο ανθυγιεινή για όσους ζούνε σε κέντρα κράτησης και σε καταυλισμούς! Η φάση είναι ότι τάχα κινδυνεύουμε από τα φέικ νιουζ ενώ ο ιός, μας λένε, μεταδίδεται ραγδαία μεταξύ όσων δεν είναι έλληνες και ειδικά μετά τις 12 το βράδυ! Τέτοια είναι η φάση!

Το μόνο που δεν απαγορεύεται (περίεργο ε;) είναι να καιγόμαστε στο ίντερνετ –εκεί δηλαδή όπου η κρατική γνώμη σπάει σε εκατομμύρια κομμάτια που όλα λένε πάνω-κάτω το ίδιο πράγμα. Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που γίνεται αυτό. Σε μια σειρά από επιδημίες στο παρελθόν ενώ σε πρώτο πλάνο έπαιζε «η αρρώστια» και το κράτος ζητούσε «εθνική ενότητα», στο βάθος ως συνήθως έπαιζε η ολντ σκουλ διαχείριση της εργατικής τάξης και των μειονοτήτων της. Η ελληνική αριστερά μας έμαθε κι αυτή να συζητάμε έτσι: για αρρώστιες και στατιστικές, πατώντας πάνω στο δικό μας φόβο θανάτου, για μικρόβια, απέραντη ευαισθησία, αιτήματα «πίεσης» στο καλό κράτος κτλ. Τι λέμε; Λέμε δηλαδή ότι το να κόψει κανείς παρτίδες με δαύτους, τις οθόνες τους και τους ειδικούς τους θα σημαίνει κάτι ευεργετικό: θα σώσει τουλάχιστον τα μυαλά του, αν δεν καταλάβει κιόλας τη διαφορά μεταξύ οθόνης και πλατείας, πατήματος κουμπιών και επικοινωνίας, φέισμπουκ και πολιτικής γνώμης.

**Μέτρα προληπτικά
ή μήπως προπολεμικά;**

**Μια νέα αστυνομία κάθε νέο μήνα
αυτό πάει να πει ιός και καραντίνα!**

**ΠΑΝΤΑ ΑΝΕΥΘΥΝΕΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ
ΦΤΥΝΟΥΜΕ ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ
ΜΠΑΤΣΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΤΟΛΕΣ!**

(ιατρικές/στατιστικές)

ΤΙ ΦΩΝΑΖΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ: “Στα 6 μάσκα στα 18 στρατός, σβάστικα δεν έχει ο νέος φασισμός”, “δουλεύουνε μαζί γιατροί κι αστυνομία, το νέο φασισμό τον είπαν πανδημία”, “δεν φτάνουν τα λεφτά να βγάλουμε το μήνα γι’ αυτό θα το φωνάζουμε ‘σκατά στην καραντίνα!’”, “δεξιοί κι αριστεροί μας κλειδώσανε μαζί, τι ωραία φυλακή, βγαίνουμε έξω με χαρτί!”. Άμα ψαχτείτε στα έντυπά μας και στα σάιτ μας κι αν μας μιλήσετε από κοντά θα μάθετε και γιατί τα φωνάζουμε αυτά (αν δεν το καταλάβατε ήδη δηλαδή.)

ΓΙΑΤΙ ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ: Γιατί άλλο πράμα είναι να βρίζεις τους πολιτικούς και άλλο να κάνεις πολιτική για τα συμφέροντά σου. Γιατί οι φωνές μας ατομικά δεν ακούγονται, ενώ συλλογικά ακουγόμαστε παντού. Γιατί νιώθουμε καλύτερα μέσα στην ασφυξία της καθημερινότητας, με καραντίνα ή χωρίς. Γιατί οι αντίπαλοί μας είναι μεγάλοι και έχουν σκοτεινά σχέδια για το μέλλον μας και πρέπει κι εμείς να σταματήσουμε να φαινόμεστε λίγοι και μικροί

ΤΙ ΛΕΜΕ ΓΕΝΙΚΑ: Λέμε ότι δεν μπορούμε να ζούμε σε μια κοινωνία με στρατόπεδα κράτησης μεταναστών, σε μια κοινωνία που αναβλύζει πατριωτικές μαλακίες κάθε δευτερόλεπτο, σε μια κοινωνία που ετοιμάζεται για πόλεμο την ώρα που εμείς ζούμε με επιδόματα ή βέβαια χωρίς μισθό.

ΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ: Antifa πυρήνες από κάθε γειτονιά της Αθήνας, κέντρο, δυτικά, βόρεια, ανατολικά και νότια - και πολιτικές ομάδες. Εκατοντάδες άνδρες και γυναίκες κάθε ηλικίας και καταγωγής. Βρισκόμαστε βδομάδα τη βδομάδα και δρούμε δρόμο το δρόμο. Αυτοοργανωνόμαστε πάει να πει ότι χρηματοδοτούμε μόνοι μας αυτά που κάνουμε και ανακατεύεται το στομάχι με κόμματα, ΜΜΕ και ΜΚΟ.

ATHENS ANTIFA ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ: Έναν σκασμό πράγματα! Σπρέι και ρολά, γράφουμε και μοιράζουμε τα έντυπά μας, βγάζουμε περιοδικά, βρισκόμαστε εβδομαδιαία μεταξύ μας σε συνελύσεις και μαζί με άλλους σε πλατείες. Κάθε μήνα κολλάμε μπόλικες αφίσες στους δρόμους των γειτονιών μας και κάθε τόσο κάνουμε διαδηλώσεις στις ίδιες γειτονιές. Κάθε μήνα βρισκόμαστε άνθρωποι από όλους τους πυρήνες της πόλης, όσοι και όσες είμαστε το antifa athens! Με λίγα λόγια, δουλεύουμε! Δουλεύουμε όμως για λογαριασμό των συλλογικών μας συμφερόντων και δουλεύουμε για να σώσουμε τα μυαλά μας!

Διαδήλωση “Μόνη Πανδημία ο Φόβος κι η Βλακεία” στη Νέα Φιλαδέλφεια, Φεβρουάριος 2021

ΣΚΑΤΑ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΔΕΞΙΑ ΚΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

In the name of the virus

Not to be able to get out of your home, without carrying your papers. To be checked by the police. To feel that you are illegal. These kinds of things, unforeseen for the Greek population, are the permanent experience of all immigrants in Greece. For them the quarantine was already in place. The police as well as parts of the Greek society have always looked at them as if they carry disease.

The cops drive around these days with their ugly faces as if they control the whole city. Doctors tell us how to walk around in Kypseli and Patissia, how to live, kiss, hug each other. The Greek Left does nothing less than all the rest; it just pretends to be “anti-racist”. They locked us in our cages, except for when we work; if we work, if we are paid, as much as we are paid, whenever we are paid.

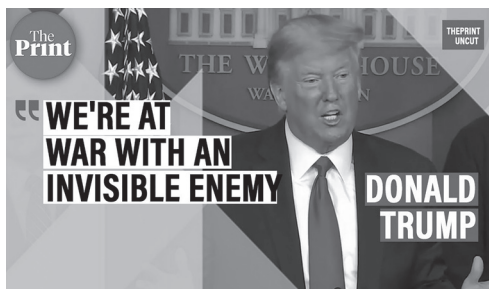
They tell us that we all have a common invisible enemy, a virus! However, we don't remember having the same enemies. Now, as we have seen in the past, the same old police chase down the same people in the same streets. Now they say that it's “due to the virus”.

But racism always got hand in hand with the hygienic campaigns. Immigrants were always unwelcome in the Greek hospitals. And this is why most immigrants today wear masks when Greeks are present. Immigrants are aware of the Greek society. They know what to expect from the police and the doctors that will “treat” them. To wear a mask is equal to putting up a Greek flag in a store or a t-shirt or a hat in order to avoid a racist attack.

As these days will become more and more violent, the need for collective organizing will become urgent. We choose to organize through antifa groups. What are these antifa groups exactly? We ourselves speak ten different languages. We are people of every age, color, gender, weight. We are working class. We have been ordered to stay at home in discipline, to be exploited in discipline –and to die in discipline. We are the ones that keep our masks low so as to breathe, the ones that do not stay at home, the ones that keep distances only from the police and the Greek racists.

antifa_ngt@yahoo.com

Να μην μπορείς να βγεις από το σπίτι, χωρίς να κουβαλάς τα χαρτιά σου.
Να σε ελέγχει η αστυνομία. Να νιώθεις παράνομος.

Τέτοια πράγματα, αδιανόητα για τον ελληνικό πληθυσμό, είναι μόνιμα βιώματα για όλους τους μετανάστες στην Ελλάδα. Για αυτούς η καραντίνα ήταν ήδη εδώ. Η αστυνομία, όπως και κάποια κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας, τους βλέπανε πάντα σαν να κουβαλάνε αρρώστιες. Οι μπάτσοι τριγυρνάνε αυτές τις μέρες φορώντας τη φάτσα αυτού που ελέγχει ολόκληρη την πόλη. Οι γιατροί μας λένε πως να περπατάμε στην Κυψέλη και τα Πατήσια, πως να ζούμε, να φιλιόμαστε, να αγκαλιαζόμαστε μεταξύ μας.

Η ελληνική αριστερά δεν κάνει τίποτα λιγότερο από όλους αυτούς. Απλά παριστάνει ότι είναι «αντι-ρατσιστική». Μας κλειδώσανε στα κλουβιά μας, εκτός απ' όταν δουλεύουμε. Αν δουλεύουμε. Αν πληρωνόμαστε. Όσο πληρωνόμαστε. Όποτε πληρωνόμαστε.

Μας λένε ότι έχουμε όλοι μας έναν κοινό αόρατο εχθρό, έναν ιό! Ωστόσο εμείς δεν θυμόμαστε να είχαμε όλοι μας ποτέ τους ίδιους εχθρούς. Τώρα, όπως και στο παρελθόν, είναι η ίδια αστυνομία που κυνηγάει τους ίδιους ανθρώπους στους ίδιους δρόμους. Τώρα απλά λένε ότι είναι «λόγω του κορωνοϊού». Αλλά ο ρατσισμός πάντα πήγαινε πακέτο με τις υγειονομικές εκστρατείες. Οι μετανάστες δεν ήταν ποτέ καλοδεχούμενοι στα ελληνικά νοσοκομεία. Και για αυτό ακριβώς είναι που σήμερα φοράνε μάσκες όταν είναι Έλληνες μπροστά τους. Οι μετανάστες ξέρουνε καλά την ελληνική κοινωνία. Ξέρουν τι να περιμένουν από την αστυνομία και τους γιατρούς που θα τους «φροντίσουν». Το να φοράνε μάσκες είναι σα να βάζουνε ελληνική σημαία στο μαγαζί τους, το μπλουζάκι τους ή το καπέλο τους προκειμένου να αποφύγουν μια ρατσιστική επίθεση.

Μητσουτάκης: Είμαστε σε πόλεμο με έναν εχθρό αόρατο αλλά όχι ανίκητο

«Η πρώτη μας προτεραιότητα είναι μία και αδιαπραγμάτευτη: Μια σώσουμε ζωές. Πρότη μας φροντίδα είναι ο άνθρωπος και η δημόσια υγεία» τόνισε ο πρωθυπουργός, σε μήνυμά του προς τον ελληνικό λαό για τις εξελίξεις με την πανδημία του κορωνοϊού.

ToBHMMA Team
17.03.2020, 17:02

Καθώς αυτές οι μέρες θα γίνονται όλο και πιο βίαιες, η ανάγκη για συλλογική οργάνωση θα γίνεται επείγουσα. Εμείς διαλέγουμε να οργανωθούμε σε antifa ομάδες. Τι ακριβώς είναι οι antifa ομάδες; Βασικά είμαστε αυτοί που μιλάνε δέκα διαφορετικές γλώσσες. Είμαστε άνθρωποι κάθε ηλικίας, χρώματος, φύλου και βάρους. Είμαστε εργατική τάξη. Μας έχουν διατάξει να κάτσουμε σπίτι πειθαρχημένοι. Να μας εκμεταλλευτούνε στη δουλειά πειθαρχημένα. Και να πεθάνουμε πειθαρχημένα. Είμαστε αυτοί που κρατάμε τις μάσκες μας χαμηλά για να αναπνέουμε, αυτοί που δεν καθόμαστε σπίτι, αυτοί που κρατάμε αποστάσεις μονάχα από την αστυνομία και τους Έλληνες ρατσιστές.

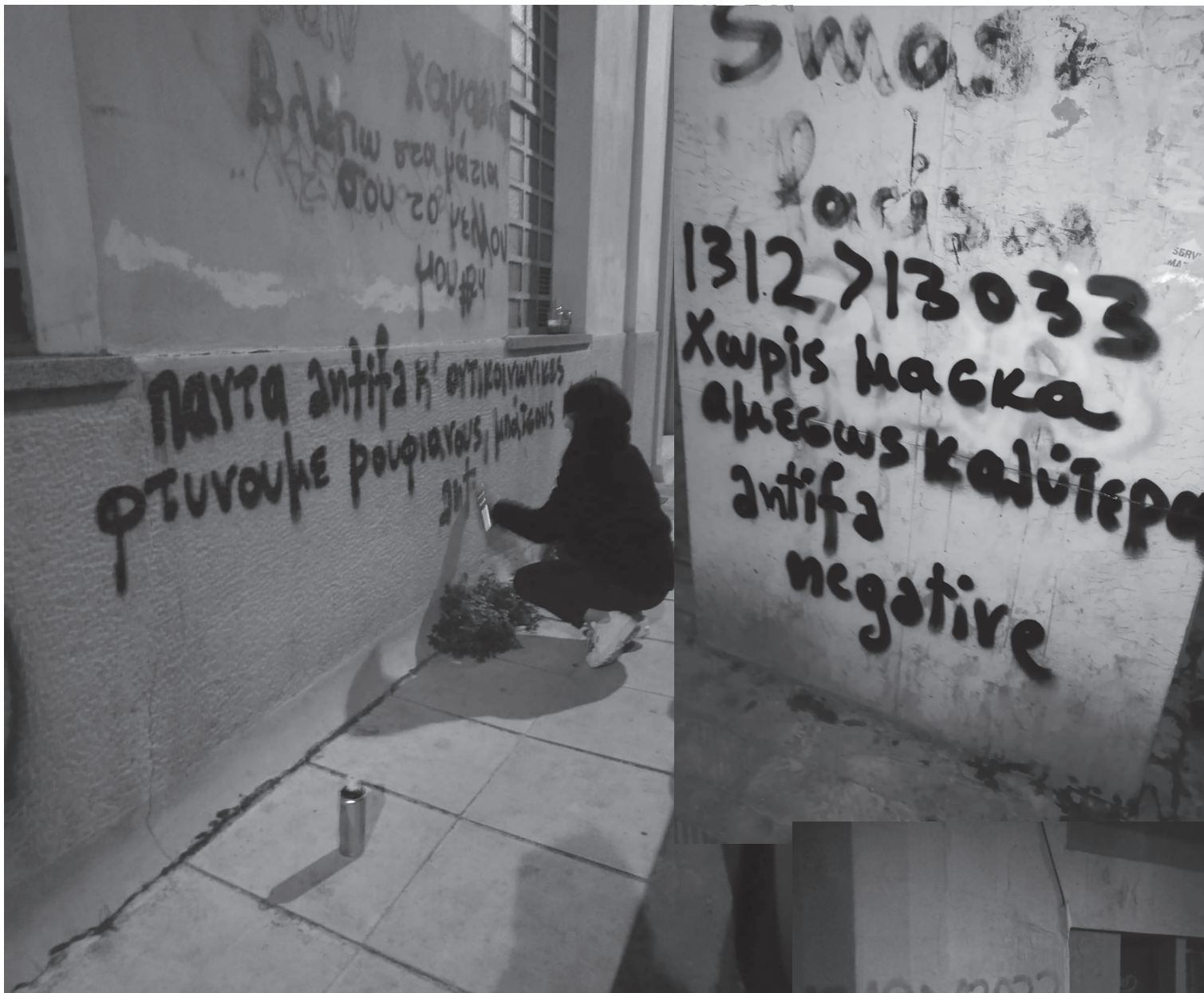
in the name of the virus¹¹

in the name of the virus

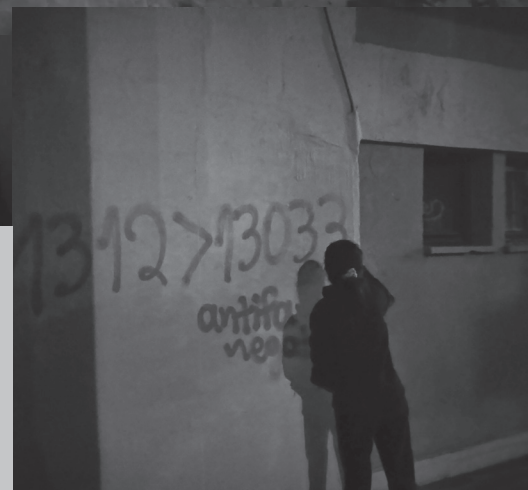
Τον Χειμώνα του 2021 κολλήσαμε 500 αγγλόγλωσσες αφίσες και μοιράσαμε 1.500 κείμενα στις γειτονιές της Αθήνας που δεν μιλάνε ελληνικά, αυτές δηλαδή που μας ομορφαίνουν την καθημερινότητα. Εντάξει, έγινε λίγο-πολύ αυτό που περιμέναμε. Οι έλληνες ρατσιστές τις σκίσανε, οι μετανάστες τις διαβάσανε γιατί ελάχιστος λόγος -που-δεν-είναι-από-το-κράτος τους απευθύνεται. Παρέες μεταναστών μας ευχαρίστησαν και έκατσαν να μας πούνε τις ιστορίες τους. Ένας μας έδειξε τα δόντια είχε χάσει από την βία των μπάτσων. Μια άλλη παρέα πιτσιρικάδων ρώτησε με ανησυχία αν συναντιόμαστε ακόμα μέσα στην καραντίνα. «Και βέβαια!», τους είπαμε. «Α! Γιατί εμείς ακούμε ότι τα στέκια όλα κλείνουν.» Απαντήσαμε ότι «τα antifa είναι στη γύρα, δυναμώνουν.» Είπαμε θα ξαναβρεθούμε. Ένας μετανάστης μας χαρακτήρισε “κεριά που λάμπουν” στη σκοτεινή εποχή που ζούμε, δίνοντάς μας δύναμη να συνεχίσουμε αυτά που κάνουμε.

Θεωρούμε ότι αυτή η αφίσα πέτυχε λοιπόν το σκοπό της. Αναθάρρησαν οι φίλοι μας, τα πήραν στο κρανίο οι οχτροί μας. Οι «υπηρεσίες καθαριότητας» του Δήμου, που μέσα στα τελευταία χρόνια έχουν εξελιχθεί σε υπηρεσίες ιδεολογικής καθαρότητας, έσπευσαν να την εξαφανίσουν από τους τοίχους των κεντρικών δρόμων της πόλης, μαζί με άλλες «επικίνδυνες» που κολλούνταν αυτές τις μέρες. «Επικίνδυνη» αφίσα αυτή γιατί απευθυνόταν και σε αυτά τα μη-λευκά πρόσωπα, το άλλο μισό των γειτονιών μας, με τα οποία ως γνωστόν η μεταξύ μας επικοινωνία αγχώνει ιδιαίτερος τις κρατικές υπηρεσίες.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες βέβαια, δεν θεωρούμε ότι αυτό που μας χωρίζει από τους περισσότερους μετανάστες της Κυψέλης και των Πατησίων είναι απλά το γλωσσικό χάσμα. Δεν θα παρατήσουμε όμως τη δυνατότητα να επικοινωνήσουμε και έτσι, συλλογικά, σε μια κοινή γλώσσα, με αφίσα και κείμενο. Γιατί αφενός όπως είπαμε είναι το άλλο μισό των γειτονιών μας. Με τις επαφές μας μαζί τους γινόμαστε πιο πλούσιοι. Και γιατί αφετέρου θέλουμε όσο το δυνατόν περισσότερα από τα αδέρφια μας να ξέρουνε για το τι πράγμα μιλάμε μέσα σε αυτές τις μέρες, να ξέρουνε ότι η ελληνική κοινωνία μόνο συμπαγής δεν είναι, να ξέρουνε ότι τα ζόρια τους τα βλέπουμε και να ξέρουνε ότι –έστω συναισθηματικά– δεν είναι μόνοι και μόνες.

Από καραντίνα σε καραντίνα πιάσαμε λίγο από τον δημόσιο χώρο που μας στέρησαν, τοίχο τον τοίχο, δρόμο το δρόμο, πλατεία την πλατεία, με αράγματα, σπρέι, αφίσες και κείμενα, μικρόφωνα και διαδηλώσεις. Με λίγα λόγια, δεν κάναμε “κορωνοπάρτι”, δίναμε τη δική μας μάχη για τον δημόσιο χώρο

Το **1985** στην Ευρώπη οι νεοναζί ξαναβγαίνανε από τις τρύπες τους. Τον Απρίλη στην πόλη Βέξιε (Växjö) της Σουηδίας κάνανε λοιπόν παρέλαση κάτι νεοναζί κουράδες του Νορδικού Κόμματος του Ράϊχ. Ένας φωτογράφος που ήταν παρών, απθανάτισε μια 38χρονη Πολωνο-Εβραία μετανάστρια, την Ντανούτα Ντάνιελσον (Danuta Danielsson) να ρίχνει μια τσαντιά στο κεφάλι του νεοναζί Sippo Seluska, ενός φασίστα σκινά.

Η Ντανούτα κατάφερε να κινητοποιήσει με την πράξη της όλο τον υπόλοιπο κόσμο που παρακολουθούσε τους νεοναζί να παρελαύνουν και αυτοί αναγκάστηκαν να κρυφτούν στις τουαλέτες του σιδηροδρομικού σταθμού για να τους φυγαδεύσει με ασφάλεια η συνήθης φίλη τους, η αστυνομία. Στο περιεχόμενο της φωτογραφίας ασκήθηκε κριτική από μέρος του σουηδικού Τύπου την επόμενη μέρα ως μια καταδικαστέα βίαιη πράξη κατά ειρηνικών διαδηλωτών. Η Ντανούτα, της οποίας η μητέρα είχε επιζήσει από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ναζί, αυτοκτόνησε, μην αντέχοντας την αναπάντεχη δημοσιότητα που έλαβε από τα ΜΜΕ. Τριάντα χρόνια αργότερα, μια ντόπια καλλιτέχνηδα σκέφτηκε να φτιάξει ένα άγαλμα για την Ντάνιελσον, απεικονίζοντας την πράξη

της. Μέλη του δημοτικού συμβουλίου διαμαρτυρήθηκαν, ωστόσο, πως ένα τέτοιο άγαλμα θα προωθούσε τη βία. Παρόλα αυτά, κάτοικοι της πόλης άρχισαν να τοποθετούν τσάντες σε όλα τα αγάλματα της πόλης.

Άμα κοιτάξετε καλά (καλά δεν θέλει και μικροσκόπιο), υπάρχουν ακόμα γύρω μας φασίστες, με σβάστικα ή χωρίς. Υπάρχουν φασίστες που μια μικρή ποσότητα βίας μιας τσαντιάς τους φαίνεται κατάργηση του δημοκρατικού πολιτεύματος ενώ το προμοτάρισμα δολοφόνων τους φαίνεται κομπλέ. Υπάρχουν φωτογράφοι, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες, δημοτικοί σύμβουλοι και άλλοι που θέλουν να λένε τις δικές μας ιστορίες, συνήθως εις βάρος μας. Η τσαντιά της Ντανούτα είναι μια γενναία ατομική πράξη αντίστασης ενάντια στην κανονικοποίηση της ρατσιστικής/αντισημιτικής βίας. Αυτό είναι που λατρεύουμε σε αυτή τη φωτογραφία. Αλλά είναι επίσης μια ιστορία υπενθύμισης του πως αυτή η αντίσταση μπορεί να συντριβεί από τους χιλιάδες ρουφιάνους που είναι έτοιμοι να μας κατασπαράξουν. Για κάτι τέτοιους λόγους σκεφτόμαστε ότι θα πρέπει εμείς να φροντίζουμε οι αντιστάσεις μας να είναι συλλογικές. Για να μπορούμε να επιβιώσουμε.

(όχι) δεν φταίνε οι εβραίοι ούτε οι μασόνοι, φταίει το αφεντικό σου που σε σκατοπληρώνει

Όταν οι δραματικές μεταβολές της παγκόσμιας ιστορίας, καλή ώρα σαν την καπιταλιστική κρίση που ζούμε, ντυμένη σαν πανδημία, γίνονται αντιληπτές ως το αποτέλεσμα των σκοτεινών σχεδίων μιας απρόσωπης, μυστικής ελίτ, τότε είναι που σκάει η μπούρδα περί ΝΤΠ (Νέα Τάξη Πραγμάτων). Και καλά να το ακούς από πατενταρισμένους φασίστες, αλλά όταν αυτά τα ακούμε από ανθρώπους με τους οποίους μοιραζόμαστε τις ίδιες σκατοδουλειές και από εκείνες που, σαν και εμάς, επιμένουν να κυκλοφορούν κάτω από τη μύτη των μπάτσων ώστε να αράξουν στις πλατείες τους και να ανταλλάξουν δυο κουβέντες, ανησυχούμε.

Η γοητεία των μαλακιών αυτών, αν και διαχρονική, αυξάνεται όσο πιο δύσκολη γίνεται η συγκυρία και όσο περισσότερο κυριαρχεί η κουλτούρα του κυρίαρχου απολιτίκ πατριωτισμού. Είναι επόμενο, όσο ο κόσμος γίνεται όλο και πιο περίπλοκος, όσο η καθημερινότητα γεμίζει πειθαρχία και επιτήρηση στο όνομα ενός ιού - δηλαδή γίνεται ακαταλαβίστικη και παράλογη - και όσο η συλλογική δουλειά και κατανόηση του τι μας συμβαίνει αντικαθίσταται από τσατ και προφίλ στα social media, κάποιοι να στραφούν σε προκάτ εξηγήσεις, καταπλακωμένοι από την αδυναμία τους να αντιπαρατεθούν μονάχοι τους με την πραγματικότητα. Έτσι ώστε λέγοντας τρία γράμματα μόνο, να υπονοούν ότι καταλάβανε. Μόνο που αυτές οι έτοιμες εξηγήσεις δεν ήταν ποτέ ούτε αθώες, ούτε και εξηγούσαν τίποτα.

Ιστορικά, οι μόνοι που βγήκαν κερδισμένοι από την κυκλοφορία τους (αυτοί τα επινόησαν κιόλας) ήταν τα κράτη και οι ναζί τους, δηλαδή οι φίλοι των ίδιων μπάτσων που βγαίνουν τώρα στη γύρα.

Ο ίδιος ο Χίτλερ έλεγε ας πούμε ότι δεν γούσταρε την κυρίαρχη τάξη πραγμάτων και ήθελε μια ΝΤΠ, κηρύσσοντας τάχα πόλεμο στο κατεστημένο και ξεκινώντας έναν πόλεμο που υποτίθεται θα τελειωνε όλους τους πολέμους. Το αποτέλεσμα; Έξι εκατομμύρια Εβραίοι και μισό εκατομμύριο Τσιγγάνοι να εξοντωθούν επειδή γεννήθηκαν Εβραίοι και Τσιγγάνοι. Και κάμποσα εκατομμύρια ακόμα νεκροί στα εθνικά σφαγεία των τσαμπουκάδων μεταξύ των κρατών.

Ε κάπου φτάνει λέμε λοιπόν η παπαρολογία.

THIS IS AN ANTI-FA MESSAGE

η ζωή που μοιάζει με πόλεμο είναι απλά κοινωνική ειρήνη, κλεισμένοι στο σπίτι από τις 9μμ θα πει δημοκρατία, απομόνωση θα πει υγεία, το κράτος κι αυτά που λέει είναι η αλήθεια, αυθεντία είναι η επιστήμη, η αμφισβήτηση της πολιτικής εξουσίας είναι συνωμοσιολογία, οι μπάτσοι που ελέγχουν εμάς, τον πάτο και τους μετανάστες είναι ασφάλεια, διπλάσιοι μπάτσοι διπλάσια ασφάλεια, η δουλειά είναι το παν, μισός μισθός είναι ο μισθός, ο θάνατος είναι στατιστική, το φέϊσμπουκ είναι η επικοινωνία, το κλικ σε οθόνες είναι ενημέρωση και απόψεις, ο καθένας και η καθεμιά μόνη της είναι “όλα κομπλέ”, να βλέπεις μπάτσους στο πανεπιστήμιο ενώ είναι παντού είναι αριστερό, να βλέπεις λογοκρισία στο ραπ ενώ λογοκρισία έχει παντού είναι αριστερό, να είσαι συνυπεύθυνος για την απαγόρευση κυκλοφορίας ενώ είσαι ενάντια στη χούντα είναι αριστερό, αντιμετώπιση των βιασμών είναι να λες στο fb #metoo, οι βόλτες μας είναι άσκοπες μετακινήσεις, όλα αυτά γίνονται για κάποιον ιό από την Κίνα, τα antifa είναι αλήτισσες, αλήτες, συνωμοσιολόγοι και ανεύθυνοι πολίτες!

attention please!

this is not a hashtag